

D
c
1767

Hbt

110

GREGORII BAR HEBRÆI

IN
PSALMOS SCHOLIORUM SPECIMEN

EDIDIT

OTTO FRIDERICUS TULLBERG.

UP SAL IÆ

EX CUDEBANT REGIAE ACADEMIAE TYPOGRAPHI.

GEREONIUS LIBRARY

LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF MUNICH

EDITION

OTTO KLEINER'S LIBRARY

GREGORII BAR HEBRÆI

IN

PSALMOS SCHOLIORUM SPECIMEN

E CODICIBUS MSS. SYRIACIS

MUSEI BRITANNICI LONDINENSIS

ET BIBLIOTHECÆ BODLEIANÆ OXONIENSIS

EDIDIT

LATINE REDDIDIT ET ANNOTATIONIBUS ILLUSTRAVIT

Dr. OTTO FRIDERICUS TULLBERG.

UPSALIAE

MDCCXLII

EXCUDEBANT LEFFLER & SEBELL.

GRIGORII BYR HERREI

IN

LAETIMOS SCHOLIORUM SPECIMEN

ACADEMIAE MAR. SIBERICAE

MUSEI BRITANNICI LONDINENSIS

ET BIBLIOTHECÆ BODLEIANÆ OZONIENSIS

EDIDIT

FATIGE ADDIDIT IN ANNIVERSARIIS HERETAVIT

DR. OTTO HINDRICUS TUTTERIUS.

UPLAUME

MDCCCLXII

EXCEPTEBVR. LESELER. AC. SEDELL.

sidon, summa ius cliba inquit ergo ni endum, mibet
zirago apidibisb enymebi, nildedus tenuit ommibis
IIIIZ. 17. 21 ni silobis lindell und rogo: naona
ghob caput illatocerit lindell und moniles idu
eh moniles, muncingib libub, ergo hoinp bu, mibet
muncingib comdat he tincq zidom entib, ampa, cpaned
libbo enial lo coiz? comp, muncingib zidom entib.

ETIADIS. TIBA.

In præfatione opellæ nostræ, quæ inscribitur, "GR. BAR
HEBRAEI in Jesiam Scholia," diximus, in ejusdem aucto-
ris commentariis Psalmorum longe plures, quam in illo opere,
auctores et versiones commemorari. Quod dictum ut pro-
bemus, et ut hujus auctoris scribendi genus paullo notius
reddamus, nonnulla e libro, Horreo mysteriorum dicto, quæ
Psalmos spectant, scholia speciminis causâ popularibus no-
stris nunc tradimus, et speramus, illos, etiam minimum, quod
ad studium litterarum Syriacarum conferre possit, benevole es-
se accepturos; quæ quidem litteræ, si non copiâ scriptorum
cultorumque cum Arabicis comparandæ, tamen dignissimæ
sunt, ad quas Philologi animum et cogitationem attendant.

Inter loca, quæ ex patribus ecclesiasticis aliisque hau-
sta laudavit Auctor noster, in scriptis horum pauca inte-
gra, alia vero ex parte, alia nusquam invenimus, quod qui-
dem in suo loco afferemus. Proëmium et duo primos
Psalmos ipsi descriptimus, et amicus noster o. BEHNSCH,
Vratislaviensis, nobis dedit suum Psalmi vigesimi secundi
autographum, e codice Oxoniensi factum, quod etiam po-
stea cum codice Musei Britan. Londinensi contulimus. Non
possumus quin viro illi clar. propter familiarem illam dul-
cemque consuetudinem, quâ Oxoniæ et Cantabrigiæ juncti
eramus, gratias agamus intimas. Hujus consuetudinis me-
moriā nulla quidem obliterabit ætas.

Eadem, quibus in opere nuper edito usi sumus, nobis etiamnunc fuerunt subsidia, idemque desiderium operis RHODII: Gregor. Bar Hebraei scholia in Ps. V. et XVIII, ubi etiam rationem Bar Hebraei interpretandi aliaque docte tractavit, ad quod opus, laude dignissimum, Lectorem delegamus. Neque aditus nobis patuit ad Psalmos secundum editionem LXX interpretum, quos Syriace et Latine edidit CAJET. BUGATUS.

PROÆMIUM.

Athanasius: "Observandum est, ordinem Psalmorum non secundum seriem chronologicam esse compositum. Idololatria enim cum apud populum Judaeum prævaluisseisset, oblivionem scriptorum priorum effecit; quo factum est, ut primum Judæi Assyriis captivi traderentur. Postea vero aut Esra legisperitus, aut aliis propheta Psalmos colligendi curam suscepit. Qui autem primi reperti sunt, eos, etiamsi posterius compositos, primos ordine posuit. Et quod dixit quispiam, versus hexametros ab Hebreis suisse conditos, id in hymnum Deuteronomii valet; trimetro autem et tetrametro Psalmi sunt conscripti." Hippolytus: "Psalmi sunt CL, tamen non omnes a Davide, sed ab aliis etiam, quos elegerat, cantoribus compositi: a stirpe Levi CCLXXXVIII, quorum principes quattuor: Asaph, Eman, Ethan et Idithum. Cum dicit: *Psalmus a filiis Korah*, Asaph et Ethan sunt, qui psallunt. Ubi dicit *Davidi* (a Davide), David ipse est, qui canit; cum autem dicit *Davidis*, ab aliis in Davidem recitat. Quum canticum quoddam modulandum, vel mutatio modu-

lationis vel variatio argumenti inciperet, diapsalma scripserunt." Basilius: "Quoniam enim vidit Spiritus Sanctus, genus humanum ad virtutem ægre adduci posse, et, ad voluptatem propensum, integrum vitæ rationem negligere, quid facit? oblectamentum modulationis doctrinæ dogmatum intermiserit, ut auribus permulsis ac delinitis utilitatem e verbis redundantem dissimulanter accipiamus, idque more medicorum sapientum, qui medicamina austeriora cibum ægre concoquenteribus ad bidendum offerentes, subinde calicem melle circumliniunt." Origenes: "David solus vatum ad instrumenti musici sonum canit, quod apud Græcos quidem Cinyra, apud Hebræos Nabla appellatur. Id solum instrumentorum musicorum rectissimum, nihil in se curvum continens, neque ad sonos ciendos, a partibus inferioribus, ut cithara aliaque quedam instrumenta, sed a superioribus, adjuvatur. Cum autem non omnes Psalmi Davidis sint, nullum nomen huic libro ab Hebræis est inscriptum, sed liber *Psalmorum* tantum appellatur." Ephanius: "Neque hoc te fugiat, philocale, librum etiam Psalmorum in libros quinque divisisse Hebræos, et unumquemque Psalmum, qui his verbis finitur: *benedictus Dominus, fiat, fiat, i. e. amen, amen*, finem libri judicasse. Inveniuntur hæc verba in Psalmo quadragesimo primo, septuagesimo secundo, octogesimo nono et centesimo sexto. Sed in fine libri quinti pro his, *benedictus Dominus, fiat, fiat, leguntur: omnis halitus laudet Dominum, halleluja.* Sectio. Sancta ecclesia Psalmos in XV (orationes) jaculatorias divisit, quæque jaculatoria IV laudationes, et quæque

laudatio III vel IV Psalmos continet. Officia sacra, in singulas horas statuta, a Davide, qui duodenos cantores ad canendum in conspectu arcæ Domini præfecerat, proficiscuntur. Alternis canere ab Ignatio Nurana, quem angeli hoc edocuerant, ecclesia didicit. — In toto Psalmorum codice secundum versionem Syrorum simplicem quinque occurrit vocabulum (enim): 1: *Non enim inimicus meus probro me affecit.* 2: *Ecce enim aperiam os meum.* 3: *Non enim dormitat.* 4: *Hereditas enim Domini.* 5: *Excellentia enim sunt* (opera tua). Septingenties tricies his vocab. *Dominus*, et quadringenties vocab. *Deus*.

PSALM. I.

Narratio parænesis de bonis moribus. Secundum sententiam Danielis Salchensis, in Saulum, cum abiret, ut Samuelem ope incantatorum excitaret, est compositus. Sanctus Hippolytus Romæ haud facile intellegi ait, quomodo sit existimandus hic Psalmus, a quo vel in quem compositus sit; quoniam apud Hebreos neque hic, neque proxime sequens a Davide vel Davidis inscribitur: uterque enim apud eos unum conficit. Tenet autem usque ad verba: "omne, quod agit, perficit," *canon novem beatitudinum apud Matthaeum.* Versus sunt XIV.

(V. I.) *Beatitudines viro, qui in via improborum non ambulavit,* Græc.: (versio Alexandr.) *beatus est vir, qui non abiit in consilium impiorum; et in opinione,* Græc. et in via, *peccatorum non stetit; et super sede,* Armenius (versio Armen.),

super cathedra, *derisorum*, Græc. corruptorum (pestilentium), non sedit i. e. legem transgreditur homo, aut "facto patrato," cum viam improborum consulte terit; aut "cognitionibus," cum in opinione peccatorum sequendà se notum facit; ant "sermone," cum in sede *derisorum* cernitur. Peccatoris (errantis) exigua est noxa, improbo magna et impio maxima: quia peccatum (error, ἁλεῖα) inscienter, ex necessitate, vi et infirmitate naturali plerumque committitur; improbitas (ὕβρις) scienter, nulla necessitate cogente, tamen cum pudore et timore; impietas (ὕποστροφή) vero audacter et contra iudicium conscientiae. (2.) *Erit veluti arbor*, Græc. veluti lignum, plantata ad rivum, (ὕποτε) cum Phe duro i. e. aqueductum, aquarum, Græc. secus decursus (canales) aquarum, Armen. secus fluvios i. e. quam (arborem) vis aëris non impedit, quominus fructus edat: quæ fructus suos reddit tempore suo i. e. bona sua opera (reddit pius), et folia ejus non decidunt i. e. verba ejus ad res humiles non demittuntur, et quidquid faciat, perficit i. e. quidquid juste faciat, successum et finem prosperum habet. (4.) *Non sic impii*, Græc. non sic impii, non sic; Armen. non sic impii, neque ei similes i. e. non veluti arboris, jam commemoratae, firma est radix eorum, neque omne, quod agunt, perficiunt vel prosperant. (5.) *Quapropter non consistent impii in iudicio* i. e. non est eis excusatio, quæ consistere possint; sed mox illud Jesaiæ audient: "tolletur impius de terra." (6.) *Quia novit Dominus viam justorum*,

Athanasius: vocabulum *novit* pro *honorat* est positum;
Arm. quoniam annuit.

PSALM. II.

De iis, quæ acciderunt Domino nostro, dum a Judeis cruciabatur, et de vocatione gentium. Jacobus Edessenus: "hic etiam Psalmus apud Hebreos inscriptione caret. Sensu proprio nomine amicorum Davidis est scriptus, qui quasi interrogantes sibi invicem dicunt: quare quidem commoti sunt ethnici et consilium inierunt in Dominum et in Davidem, ab eo unctum? Sensu autem metaphorico nomine Apostolorum scriptus existimatur, ut significat Lucas, cum in Actis Apostolorum eos inducit loquentes: tu, qui spiritu Sancto afflatus ore Davidis locutus es: cur tumultuate sunt gentes et nationes vana sunt meditatae? Surrexerunt reges terræ, Herodes et Pilatus, una cum populo Israëlis" etc.

Vers. XXVIII.

(V. 1.) *Quare tumultuatæ sunt gentes* i. e. vocab. significationem a et (tumultus, sedition) dicit, quoniam (sensit), cum Olaf ptochato, significationem *τον λαον τερπει* (sensus) habere dicimus; Græc. quare superbierunt, Aquila: turbarunt, Jacob Ed. festinarunt i. e. fugerunt, Arm. indignati sunt. (2.) *Surrexerunt reges terræ* i. e. non totius terræ, sed terrarum circumiacentium, Ammon dico, Moab et Edom. (3.) *Et sol-*

vamus a nobis jugum eorum, Græc. projiciamus, (~~l~~) cum Dolad. (4.) *(Qui) sedet in coelo, risum edet, Græc. ridebit eos, (~~l~~)* cum Gomal ptochato. (6.) *Ego consti-
tui regem meum super Sion, Græc. ego autem constitu-
tus sum rex ab eo; Aq u. institui regem meum; Symma-
chus: unxi.* (7.) *Et ego hodie genui te i. e. nunc norunt
gentes, me te genuisse ab initio.* (9.) *Pasces eos vir-
gis ferreis, Græc. virgâ, (~~l~~)* cum Teth sko-
phato, i. e. pastione firma, non remissa: *et sicut vasa figu-
lina comminues eos, Græc. confringes eos i. e. infirmi
sunt, nec possunt resistere contra severitatem judicii.* (12.) *Osculamini filium ne irascatur, Græc. apprehendite disci-
plinam ne forte irascatur Dominus; Aq u. osculamini electum;
Symm. adorate pura mente: brevi ardet ira ejus, Græc.
quando exarserit subito ira ejus i. e. die, quo judicat irri-
tatores suos.*

P S A L M. XXII.

Scriptus a Davide pro oratione, cum eum persequetur Absalom. Græc. XXI: in finem, pro tutela matutina Psalmus Davidi. Aq u: victori propter auxilium matutinum Psalmus Davidis. Symm.: carmen triumphale Da-
vidis ob implorationem matutinam. Athanas.: auxilium matutinum ita vates intelligi vult, ut significet liberationem nostram a nocte et caligine erroris per lumen ex alto, De-
um Verbum, vel tempus resurrectionis Salvatoris nostri;

primo enim mane surrexit. Recitat autem hunc Psalmum ipse Messia nomine generis humani. Mala etiam, quae Salvatori nostro Judæi tempore crucis afferebant, dilucide enarrantur. Verss. LXVII.

(V. 1.) *Deus mi, Deus mi, quare dereliquisti me et procul a me alegasti salutem meam ob verba stultitiarum mearum*, Græc. Deus, mi Deus, me respice, quare dereliquisti me procul a salute mea ob verba delictorum meorum. (3.) *Et noctu, neque me attendes*, Græc.: et noctu, neque ad insipientiam mihi; in alio libro: et noctu, neque in defectu (defectum) mentis mihi: Aegyptius (versio Copt.): et noctu, neque te convertis ad me. (4.) *Sanctus es et sedes in laude tua Israële*, Græc. in sanctis habitas, laus Israëlis! (7.) *Ego vermis sum, non homo i.e. ego David ad majores meos Abrahamum, Isacum et Jacobum nihil sum*. (9.) *Confisus est Domino: liberet eum!* sine Dolad lege; Græc. speravit in Domino, salvet eum, (10.) *Quoniam es fiducia mea inde a vulva*, Græc. quoniam tu es, qui extraxisti me a ventre; Arm. qui eduxisti me, Ægypt. traxisti (recepisti) me. (15.) *Et fuit cor meum sicut cera, et contabuerunt in medio me ipso viscera mea*, Græc. factum est cor meum sicut cera liquefons in medio ventre meo. (17.) *Perfoderunt manus meas et pedes meos*, Symm. quasi volentes ligare manus meas et pedes meos. (18.) *Et ulularunt omnia ossa mea, isti videbunt et spectarunt me*, Græc. numerarunt omnia ossa mea, isti autem considerarunt et inspexerunt me; Symm. numerentem ossa mea isti me consideraverunt et et aspexerunt.

(19.) *Et de veste mea projecerunt sortes*, Græc. sortem, singulariter; Symm. sortiti sunt. (20.) *Et tu, Domine, ne sis procul a me*, Deus, Deus, auxilium meum respice: apud Græcos non exstant Deus, Deus, neque locus sectio-
nis heic est; sed vocabulum auxilium vocabulis tu Domine est annexum, hoc modo: Tu autem, Domine, ne removeas auxilium tuum a me, tutelam meam respice. (22.) *Et e cornu alto humilitatem meam* (serva), Græc. et a cornibus unicornium humilitatem meam: significatur heic Monoceros, qui capreæ ingentis est similis, et unico cornu in media fronte instructus. (24.) *Omne semen Jacobi, honorate eum*, Græc. glorificate eum; et timete eum omne semen Israëlis, (عنه?) cum Cheth ptochato, imperative; Græc. timeat igitur eum omne semen Israëlis. (26.) *A te est hymnus meus*, Græc. a te est laus mea. (28.) *Et adorabunt eum o- mnes tribus gentium*, Græc. adorabunt eum omnes patres gentium; Jacob Ed. et adorabunt eum omnes paternitates gentium; Arm. "cognitiones gentium" dicit: sed secundum sermonem Syriaeum corrupte utitur hoc vocabulo. (30.) *Comedent, et adorabunt Dominum omnes famelici terræ*, Græc. comederunt et adorarunt omnes pingues terræ; Ægypt. omnes proceres terræ. (31.) *Semen, quod eum co- let*, Græc. et semen meum serviet servitutem ei, annuntia-
bit proles ejus (seminis) Dominum, Græc. et notum faci-
et Dominum proles ventura. (32.) *Venient et nuntiabunt justitiam ejus populo*, qui nasceretur, quem proferet Domi-
nus, i. e. eis, qui neque e sanguine, neque e voluntate
earnis sed ex Deo nascentur.

ANNOTATIONES.

Pag. 2 Vers. Lat. I. 10. In scriptis Athanasii, quae hunc locum spectant, plurima, i. e. usque ad verba: *primos ordine posuit*, nihil vero et diversis Hebraeorum metris deprehendi. (Collectio nova Patrum, ed. Montfaucon, Tom. II, p. 70). Athan. Kirscherus in Musurgia universalis, T I, p 62: "Hieronymus quosdam Psalmos dicit trimetro iambico constare, alios tetrametro iambico. — Et super Psalm. 118 initio sic ait: refert Josephus hunc Psalmum et Deuteronomii canticum uno metro esse compositum, et putat Elegiacum metrum in utroque posse deprehendi" cet. — L.13—14. ~~κατ~~ error. *deception*, it. *oblivio*, ληθη, qui sensus, etsi in Lexicis non receptus, ipsi tamen radici inest. — L. 18—19. Hymnus Deuteronomii est carmen supremum Mosis, quod in Deuter. xxxii, 1 sequ. legitur. ~~וְאַתָּה תִּרְאֶה מִשְׁנֶה~~, vel secundum alterum codicem, ~~וְאַתָּה תִּרְאֶה מִשְׁנֶה~~ = תְּרֵה מִשְׁנֶה, propr. *repetitio legis*. Assem. Bibl. Or. III, 1, 5 b, l. 4. — L. 20. Quae Hippolyto tribuuntur verba, in operibus ejus frustra quaesivimus. Vocabb. ~~בְּרוּךְ~~ a Davide et ~~בְּרוּךְ~~ in Davidem interpretans, auctoritatem Assemani sequutus sum: cfr. etiam Bibl. Or. III, 1, 344 b, l. 8 a fine, ubi verba: ~~בְּרוּךְ בְּרוּךְ בְּרוּךְ~~ reddidit: *de iis*, quae ab ipsis aut erga ipsos debentur. Ceterum de his inscriptionibus alii plane contrariam fovent sententiam; v. c. Athanasius: ὅποις εἰπῆ, τον Δαυιδ, αὐτος λεγων ἦν Δαυιδ· ἐπαν δε λεγη, τω Δαυιδ, υφ' επερων λεγεται εἰς τον Δαυιδ. (Montfau. I. I. II, p. 71.).

Pag. 3. l. 1. — *variatio argumenti.* Legi ~~ἰελαῖον~~ sine Do-
lad. De vi et significatione diapsalmatis (πέδον) vid. *Origenem*,
T. II, p. 516 (ed. Paris 1733) et *Kirscherum*, *Musurg. univers.*
I, 59. — L. 2. Quam accurate verba Græca expresserit in-
terpres *Syrus* ut ostendamus, archetypum hujus loci afferre lu-
bet: Επειδὴ γὰρ εἶδε τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον δυσαγωγὸν πρὸς ἀρετὴν τὸ
γένος τῶν ἀνθρώπων, καὶ διὰ τὸ πρὸς ἡδονὴν ἐπιφρεπες του ὁρθου
βίου καταμελουντας ἡμας. τι ποιει; το ἐκ τῆς μελαδιας τερπνον
τοις δογμασιν ἐγκατεμιξεν, οὐα τῷ προσηγει καὶ λειψ τῆς ἀκοῆς
το ἐκ των λογων ὠφελιμον λαεθαροντως ὑποδειξωμεθα κατα τοις
σοφοις των ἀτρων, οἱ των φιλομανων τα αὐστηροτερα πινειν δι-
δοντες τοις κακοσιτοις, μελιτι πολλακις την κυλικα πεμψιοισιν. (Ba-
silii opp. p. 107—108 ed. Paris, 1638). — L. 4. ~~ἰελαῖον~~
(sic enim corrigendum) denotat etiam *propensionem*, *proclivita-*
tem, Bar H. Chron. 187, l. 6. Ass. I. I. III, II, 362, l. 6.
— L. 8. ~~ἰελαῖον~~ *asper*, *acerbus*, *austerus*, secund. formam
~~ἰελαῖον~~ *acris*. — L. 10. Quoniam haec verba *Origenis* nus-
quam invenimus, alios scriptores præcipue de constructione Nablii
consuluumus, omnesque fere in eo consentire reperimus, Nablium
esse instrumentum musicum rectissimum nihilque in se perversum
vel inflexum continens, et a partibus superioribus sonos reddere.
Vid. *Basilium*, p. 109 (ed. laud.); *Hilarium*, p. 5—6 (ed.
Paris 1693); *Augustinum* T. VIII, pp. 4. 84. 156. 365; *A-*
thanasiūm, T. II p. 511 (ed. Colon. 1686) *Euthymium* cet.
Quorum tamen explanationes ad vocabula ~~ἰελαῖον~~ ~~ἰελαῖον~~ ex-
plicanda mihi non suffecerunt. Denique apud *Eusebium*, ipsum,
quod quaevisi, horum verborum archetypum reperisse mihi videor.
Ait enim: Ναβλα δε παδ Εβραιοις λεγεται το ψαλτηριον, ο δη μορον
των μουσικων ὁργανων ὁρθοτατον, καὶ μη συνεργονμενον εἰς ἥχον ἐκ
των κατωτατω μερων ἀλλ ἀτωθεν ἐχειν τον ὑπηκουντα χαλκον. (Mont-
fauc. l. I. I, p. 1.) Facile intelligitur, ~~ἰελαῖον~~ ~~ἰελαῖον~~ nil es-

se nisi translationem verbi συνεργονμενον. — L. 17, nullum nomen. Potius lego σινα et interpretor, nomen ejus (Davidis) huic libro non etc. Similiter Eusebius (I. 1 p. 2): οὐ παντες εἰσι τον Δανιὴλ οἱ ψαλμοι - διοπέρ ἡ πασα γραφη παχὲς Εβραιος των ψαλμων οὐ τον Δανιὴλ ἐπιγραφεν ἀλλ ἀδιοριστως βιβλιον ψαλμων ὄντα μαζεται. — L. 19. Archetypum vide in opp. Epiphani, T. II, p. 162—163 (ed. Colon. 1682). — ibid. — librum etiam. Supple: ut scripta Mosaica in quinque partes divisa sunt, ita librum etiam Psalmorum cet. — L. 22. — judicasse. οὐ = ἐδικαιωσαν. — L. ult. — jaculatorias. Sic interpretatur Assemanus voc. ΙΔΑΜΑΤΙΝΟ, de quo vide Glossar. Bernsteinii. Sionita in fine Ps. cl per gradum, Ιωακειμ per laudem vertit.

P. 4, l. 4, *Alternis canere*. Λαβδ? videtur pro Λαβδ? esse positum. Cfr. Ass. B. O. III, 1, 321 a et b, ubi etiam de Ignatio Nurana, ab angelis edocto, quaeritur. — L. 5, didicit. Post Λαβδ occurrit in contextu Syriaco voc. Λαωο, in eodd. litteris rubris hic, ut etiam paullo antea, (lin. 10 ejusd. pag.) exaratum. Quod quidem cum supervacaneum hoc saltem loco nobis sit visum, nonnisi lineolâ horizontali exprimendum censuimus. Utroque loco forsitan hoc vocabulo significare voluerit auctor, ea, quae sequuntur, cum praecedentibus nonnimis arcte esse conjugenda; quasi litteris exprimeret, quod alioquin puncto tantum, (cui nomen Syr. est Λαωο) indicare solet. — Lin. 7. Loci commemorati sunt: lv, 13. LXXVIII, 2. cxx (cxxi), 4. cxxvi (cxxxvii), 3. cxxxviii (cxxxix), 14. — L. 13 Narratio paraenesis l. concionis: cfr. inscriptionem hujus Psalmi in Bibliis Polygl. Londinensis. — L. 14. Daniel Salchensis, Jacobo Edesseno aequalis, expositionem Psalmorum conscripsit. Ass. l. I, I, 495. — L. 16. Hippolytus Romae. Sic appellatur.

tur a B. Hebraeo, Ass. I. I. II, 283 a, et a Dion. Bar Sabi ibid. p. 158 a. Dictum ejus allatum non invenire potui.

P. 5, l. 2, *legem transgreditur*. Verbum de verbo: transgressor legis ant (is est), cuius consilium in facto patrato et via improborum (sit); aut cuius indicium in cogitationibus et opinione peccatorum, aut cuius manifestatio in sermone et sede derisorum. **ܚܵܲ** alias *mysterium, sacramentum*, quā significacione receptā vertendum est: *qui occulte terit; sed denotat etiam consilium*, Chron. Syr. 507, l. 14, ubi **ܚܵܲ ܣܲܲܲ ܲܲܲ** *econsilia ejus clandestina; pecul.* in locutione illa **ܚܵܲ ܲܲܲ** *inuit consilium*, Ass. I. I. II, 465 a, l. 35. **ܲܲܲ ܲܲܲ** l. **ܲܲܲ ܲܲܲ** *indicium, signum; cfr. Gloss. Bernstein. Pro* **ܲܲܲ ܲܲܲ**, *quod uterque codex habet, lego* **ܲܲܲ ܲܲܲ**. — Utrum sententiam hujus loci difficillimi recte percepimus, nec ne, B. L. dijudicet. Proxime sequitur alia difficultas: *peccatoris exigua est noxa* **ܲܲܲ ܲܲܲ**, i. e. *indicii l. ob indicium ejus, quod vocabulum transferre consulto prætermisimus. Codex Bodlei. habet* **ܲܲܲ ܲܲܲ**, *quod quidem meliorem praebet sensum, si ei, secundum* **ܲܲܲ** *formato, lapsus l. delicti (=* **ܲܲܲ ܲܲܲ**) *significationem tribuere ausi essemus. Quo probato, interpretatio facilis erit et simplex.* — L. 8. *Plerumque, ut plurimum significat* **ܲܲܲ ܲܲܲ**, *apud Ephrem. Syr. I, 366. — L. 12, ad rīvum. ܲܲܲ propr. positiō, dispositiō aquarū (fere ut Hebr. ܲܲܲ *diuisiō*), undē aquae ductus, uti voluit Auct. noster.*

p. 6. l. 10. In scriptis Athanasii haec verba non reperi.
L. 7. **אָזְבַּת** = ἐν προσωπού, personā, nomine aliqui-
cujus: Ass. B. O. II, 76 a, l. 6; et paullo infra. — L. 20.
Dicimus l. *dicis*; constructio, ut puto, impersonalis. Cfr. Hoffm.
Gramm. Syr. p. 363.

P. 7. l. 5. Translationem Aquilae affert Montfaucon
(in Hexapl. Orig.): *καὶ ἔγω ἐδιασαμην* (*All. καγω διεσωσαμην*) *βα-*
σιλεα μου, et interpretatur: *et ego servavi regem meum*. Sine
dubio lectio prior est rectior, quod etiam ex interpretatione Bar
Hebraeana colligere licet. "Διαζουαι, telam exordior, it. plectere
incipio et metaphorice, instituo. Metaphora desumpta ab illis, qui
telam pertexendam exordiuntur, quique Graecis dicuntur διαζευθαι."
Explicatio est Bielii in Thesauro Philol. in LXX. **וְיִ** i-
dem significat ac Hebr. **גַּרְשֵׁנָה** *implicare, innectere*, e. c. Thren.
I, 14, ubi haec verba sibi invicem respondent. Cum his convenit
Chald. **גַּרְשֵׁנָה** *implectere, internectere*, nec nou Arab. **جَرْشَ** *con-*
stringere laqueolis invicem insertis; quae quidem cum διαζουαι
quodammodo congruunt. Aquila vocabulo **נֶסֶת** significationem
verbi cognati **סְפֻלָּה** *plexit, texuit, contexuit*, attribuisse videtur.
Sed dura quidem metaphora. — L. 7. *Pasces eos*. Aliter ver-
tere possumus haec verba: *reges eos virgis ferreis i. e. regi-*
mme firmo, non remisso. Sic Ar. **عَزِيزٌ** *rexit, curavit*. **لَوَّهُ**,
de regimine, curâ l. munere pastorali (sacerdotali) pleiumque di-
citur. Ass. l. l. II, 336 a, l. 12. B. Hebr. Chron. 130, l. 3.
— L. 11. **וְיִתְּחַדֵּשׂ** *restitit alicui l. contra ali-*
quem, B. Hebr. Chron. 357, 8. Alioquin eodem sensu jungi-
tur cum **וְיִ**. Exempla vide apud Bernst. — L. 13. Aquila
apud Montfaucon *καταφίλησατε ἐκλεκτως, osculamini electe*.
Loftusius in "excerptis a Scholiis Greg. Syri in librum Psal-

morum", quae una cum interpretatione latina E. Castelli in Tom. VI Polygl. Lond. p. 44 sequ. exstant, habet Λέπτη. Eodem autem, ut puto, codice, atque ego, usus est: quare nescio, utri nostrum sit culpa hujus discriminis tribuenda. In altero cod. Ιστορικοί legi. Interpretationes et Aquilae et Symmachi vocabuli בָּרְבָּר separavit malum a bono, elegit, vel impurum a puro, purificavit, facillime deduci possunt. — L. 19. Graec. XXI, i. e. apud Graecos est Psalmus vigesimus primus, qui ita inscribitur: in finem cet., quod respondet: εἰς τὸ τέλος, ὑπερ τῆς ἀντιληψεως τῆς ἔωθινης. De significatione verbū. in finem bene disputavit Agellius in Proēmio in Psalmos, quod vide. — L. 20. Aquila apud Montf.: τῷ ρυποποιῷ ὑπερ τῆς ἔλαφου τῆς ὀρθοτριγγης, quod Syriace sonaret: Ḥārāt Ḥārāt. Penes quem error sit, haud facile est dijudicare. — L. 20. Symmachus apud Montfauc.: ἐπινικιος ὑπερ τῆς ἀντιληψεως τῆς ἔωθινης. Sed in notis ad Ps. XXI affert Montf.: "Agellius ad Symmachum habet: ὑπερ τῆς βοηθείας τῆς ὀρθοτριγγης". Interpretē Sýrum βοητόνος non βοηθείας transtulisse suspicor, quae quidem vocabula, prae-assertim cum pronunciantur, facillime confundi possunt. — L. 21. Ex verbis Athanasii haec tantum reperi: ὁ Θεος, ὁ Θεος μου. ταῦτα λεγει ὁ σωτηρ ἐκ προσωπου τῆς ἀνθρωποτητος. (Montfauc. Collectio n. Patr. T. II p. 86.) — L. pen. Luminis significationem Μάτη? etiam habet, quod appetet ex Ass. B. O. I, 113 b, l. pen. ibid. p. 323 a, l. 6. — L. ult. Deus Verbum est ὁ Θεος λόγος, uti Salvator sæpius ab Athanasio appellatur, ex. c. προστοτοκος ἐστι πασης κτισεως ὁ Θεος λόγος, Montf. I.I. II, p. 8; it. p. 6.

P. 8, l. 10—11. Vocabula Μοστ ἥι et Μοστ Σοτομη non idem, sed alterum *insipientiam*, *imprudentiam*, alterum *dementiam*, *insaniam* significare mihi videntur. Hoc sensu occ.

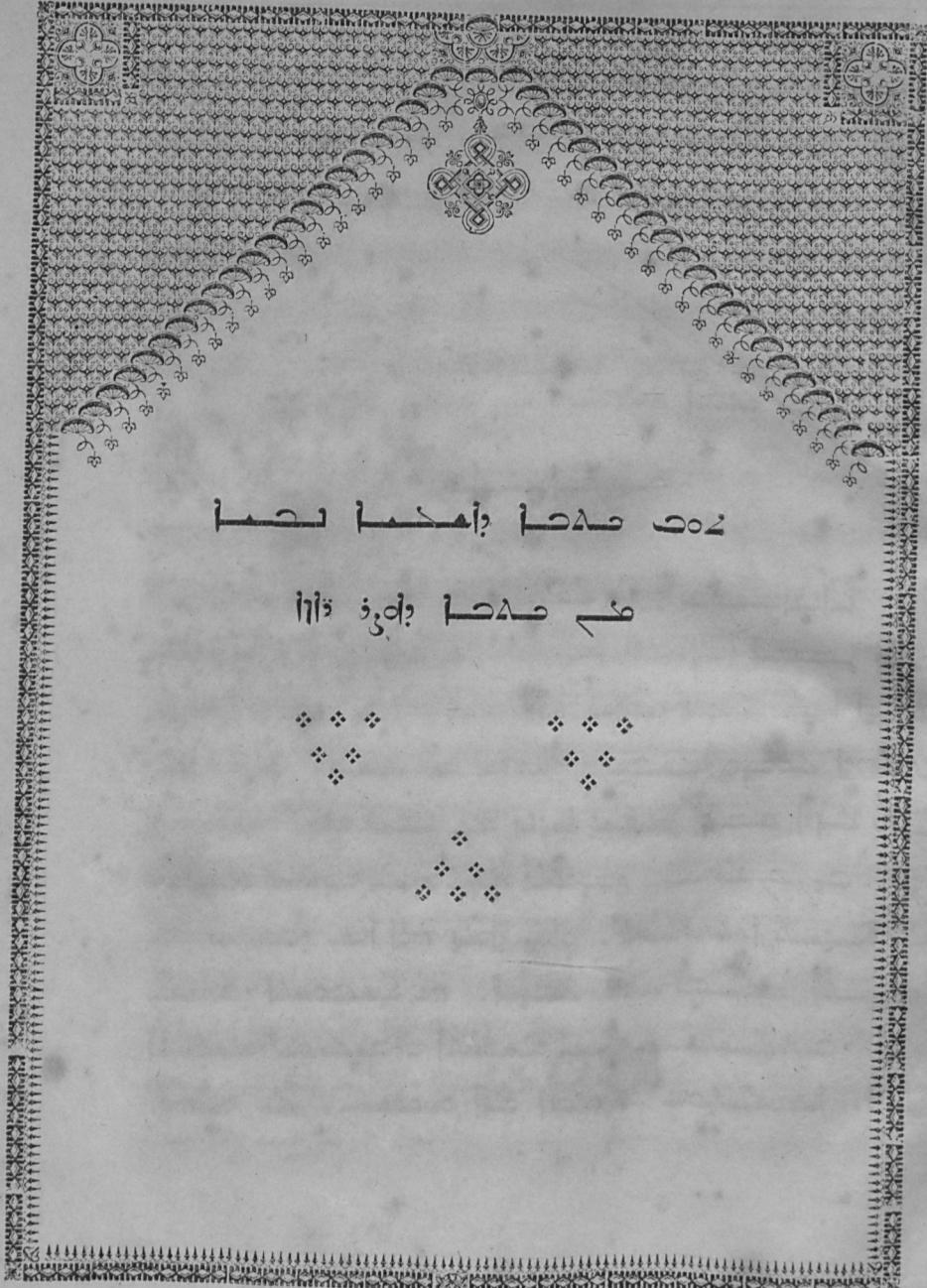
currit **μοστ** **γάλα** Bibl. Or. III, 1, 117 a, II. 17. 26. Duplicis est etiam lectio apud Graecos; Alexandrinus: οὐκ εἰς ἀνοίαν, et Anonymus apud Montf. οὐκ εἰς ἀφροσυρην. Vocab. **אָתָה**, in Cod. A. **מְלֵא** (post **מְלֵא** **לִפְנֵי**) aut delendum, aut in **כָּא** mutandum censemus. — L. 13. In sanctis, ἐν ἁγιοῖς, quae est lectio varians in Bibl. Polygl. notata. — L. 17. Sine Dolad lege, i.e. ne legas **לְמַעַן**, ut liberet eum (tantum liberet eum!).

— L. 24. Hanc Symmachi translationem, quae apud Montfauc. desideratur, e B. Hebraeo attulit P. Bruns in Eichornii "Repertorium für Bibl. u. Morgenl. Litteratur", Tom. XIII, p. 188. Rosenmüller (II, 644, Scholl. in Psalmos) ita interpretatur: *sicut fortes ad vincendum manus meas et apedes meos*, et mox addit: "videtur tamen Symmachus **כָּרִי** **סִיכָּעֲתָה** **לְמַעַן** ad vincendum respondet? **לְמַעַן** hic nihil aliud est ac *volens, studens, θελων*, qua significacione saepissime occurrit. Quae in ambobus versiculis proxime sequentibus ex Symmacho citantur translationes, etiam apud Montfauc. desiderantur. — L. antep. אָסְפָר numerabo per **אָסְפָר** ejularunt quomodo verti potuit? An legit Syrus אָסְפָר, eique attribuit significacionem Ar. أَسْفَر, quod moeruit, ingemuit, ejulavit valet.

P. 9, l. 4. — *locus sectionis*. In Bibl. Polygl. vocabulum **לְמַעַן** saepe mediis Psalmis insertum est, ut hic post **לְמַעַן**, et in Ps. 37. 68. 69. 78 cet. — L. 8. **לְמַעַן** **לְמַעַן** **לְמַעַן**

interpretatur Erpenius, quem sequitur Rosenmüller, *e cornu unicornis*; **لَهْوٌ** autem, non **لَهْلُوكٌ** unicornem significat. — L. — est similis. Loftusius in excerptis, nuper commemoratis, pro **لَهْلُوكٌ** falso legit **لَهْوٌ**, unde versio Castelli etiam falsa: *Monoceros, cervi genus magni atque excelsi.* — L. 16. — *omnes Patres; Alexandr. autem: πασαι αἱ πατριαι, omnes familiae.* L. 17. — *omnes paternitates.* Vocab. **لَهْلُوكٌ** adhibent Syri praesertim quando sacrorum antistites aliquoquuntur, ut *paternitas vestra, tua*, Ass. l. l. III, 1, 115 b, l. antep. 183 a, l. 19: eodem sensu **لَهْلُوكٌ** sanctitas et apud nos *reverentia* usurpatur. Non igitur mirandum est, B. Hebraeum locutionem illam, *paternitates gentium*, improbase. Huc enim verba **لَهْلُوكٌ** **لَهْلُوكٌ** **لَهْلُوكٌ** referenda existimamus, non ad **لَهْلُوكٌ** **لَهْلُوكٌ**, quae Syriae bone expressa sunt. Putavem, vocabula **أَهْلٌ** — **أَهْلٌ** aut ante **أَهْلٌ** **لَهْلُوكٌ**, aut post **لَهْلُوكٌ** **أَهْلٌ** esse transponenda: vel si cum Cod. B **أَهْلٌ** excludimus, haec oritur interpretatio, haud spernenda: Jacob. Ed.: *adorabunt eum omnes paternitates gentium, cognationes gentium dicit* (dicere vult, significat); sed secundum consuetudinem sermonis Syriaci corrupte utitur hoc vocabulo. **لَهْلُوكٌ** etiam sermonem, linguam significare colligimus ex Ass. l. l. III, 1, 268 a, l. 7 a fine.

وَمِنْهُمْ مَنْ يَرْجُو أَنْ يُنْصَتَ إِلَيْهِ الْحُكْمُ فَلَا يَجِدُ لِنَفْسِهِ حِلًّا وَمَنْ يَأْتِيَنَا مُؤْمِنًا فَلَا يَرْجِعُ عَنْ دِينِهِ وَمَنْ يَرْجِعَ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

تہذیب

اَنْ اَنْتُمْ تُرِكُونَ كُلَّهُمْ بِهِ حَصْنَكُمْ اَوْ مُحَمَّداً
وَقَدْ بَعْدَهُمْ بِهِ مُحَمَّداً مُرْبُوتٍ. كُلُّهُمْ سَيِّدٌ بِهِ حَسْنَتِ
حَسْنَتِ اَسْبَابِهِ كُلُّهُمْ بِهِ قَبْطٌ. بِكُلِّهِمْ كَبِيرٌ بِقَلْبِهِمْ اَحْتَمَ.
حَسْنَتِهِمْ بِهِ حَسْنَهُمْ لَمْ يَجِدُوا بِهِنَّ قَمَا اَمْلَأْتُهُ. حَسْنَهُمْ
بِهِ اَوْ كُلُّهُمْ سَيِّدٌ اَوْ اَنْفُسُهُمْ فِي تَحْتِهِمْ مُهَمَّةٌ
مُهَمَّةٌ. كُلُّهُمْ كَلِيلٌ بِصَفَاتِهِ مُهَمَّهُمْ صَفَاتِهِمْ مُهَمَّهُ.
اَنْفُسُهُمْ اَمْلَأْتُهُمْ مُهَمَّهُمْ. هَمْزَهُمْ بِاعْذُونَهُمْ اَنْفُسُهُمْ بِحَمْمَلَةِ
مُهَمَّهُمْ كَلِيلٌ كَلِيلٌ كَلِيلٌ. اَنْفُسُهُمْ بِحَمْمَلَةِ
تَعَذُّفٍ. حَلَّتِهِمْ بِهِ مُهَمَّهُمْ اَوْ حَسْنَتِهِمْ مُهَمَّهُمْ مُهَمَّهُمْ
مُهَمَّهُمْ. اَنْعَذَلَهُمْ مُهَمَّهُمْ مُهَمَّهُمْ مُهَمَّهُمْ مُهَمَّهُمْ. كَلِيلٌ

بِيَمْ بِأَنَّهُ أَنَّهُ. إِنَّهُ أَنَّهُ مُنْظَرًا أَنَّهُ بِيَمْ بِأَنَّهُ. فَإِنَّهُ
مُنْظَرًا بِلَهُ مُنْظَرًا ٢٥٦٣ مُنْظَرًا ٢٥٦٤ مُنْظَرًا. مُنْظَرًا ٢٥٦٥
أَنَّهُ أَنَّهُ أَنَّهُ إِنَّهُ ٢٥٦٦. كُلُّهُ مُنْظَرًا لَكَتَهُ
مُنْظَرًا. كُلُّهُ مُنْظَرًا ٢٥٦٧. كُلُّهُ مُنْظَرًا ٢٥٦٨. كُلُّهُ مُنْظَرًا ٢٥٦٩
بِفُرْطَهُ. كُلُّهُ مُنْظَرًا ٢٥٧٠. كُلُّهُ مُنْظَرًا ٢٥٧١. كُلُّهُ
مُنْظَرًا ٢٥٧٢ مُنْظَرًا ٢٥٧٣ أَنَّهُ مُسْكَنًا بِلَكَتَهُ أَنَّهُ بِسَلَعَةٍ
بِلَكَتَهُ ٢٥٧٤ بِمَوْلَانَةٍ كَلَبَهُ. كُلُّهُ مُنْظَرًا ٢٥٧٥
بِسَلَعَةٍ ٢٥٧٦ مُبَشِّرًا كَلَبَهُ أَنَّهُ. كُلُّهُ مُنْظَرًا ٢٥٧٧
بِسَلَعَةٍ ٢٥٧٨: كُلُّهُ مُبَشِّرًا ٢٥٧٩ بِلَهُ ٢٥٨٠. بِفُرْطَهُ
كُلُّهُ ٢٥٨١ بِقُلَّهُ ٢٥٨٢. كُلُّهُ ٢٥٨٣. كُلُّهُ بِهِ ٢٥٨٤
كُلُّهُ ٢٥٨٥ بِهِ ٢٥٨٦. أَنَّهُ بِحَبِيبَهُ ٢٥٨٧ بِمُنْظَرَهُ
بِقُلَّهُ ٢٥٨٨. أَنَّهُ بِهِ مُهَمَّهُ ٢٥٨٩ بِمُنْظَرَهُ ٢٥٩٠ أَنَّهُ
بِقُلَّهُ ٢٥٩١ بِهِ ٢٥٩٢. أَنَّهُ بِهِ سَعْيَهُ
بِقُلَّهُ ٢٥٩٣ بِهِ ٢٥٩٤. كُلُّهُ بِهِ ٢٥٩٥ بِهِ ٢٥٩٦
أَنَّهُ بِهِ ٢٥٩٧ بِهِ ٢٥٩٨. كُلُّهُ بِهِ ٢٥٩٩ بِهِ ٢٥١٠ أَنَّهُ
بِهِ ٢٥١١. كُلُّهُ بِهِ ٢٥١٢ بِهِ ٢٥١٣ أَنَّهُ بِهِ ٢٥١٤ بِهِ ٢٥١٥
بِهِ ٢٥١٦. كُلُّهُ بِهِ ٢٥١٧ بِهِ ٢٥١٨ أَنَّهُ بِهِ ٢٥١٩ بِهِ ٢٥١٢
بِهِ ٢٥١٣. كُلُّهُ بِهِ ٢٥١٤ بِهِ ٢٥١٥ أَنَّهُ بِهِ ٢٥١٦ بِهِ ٢٥١٧
بِهِ ٢٥١٨. كُلُّهُ بِهِ ٢٥١٩ بِهِ ٢٥١٩ أَنَّهُ بِهِ ٢٥٢٠ بِهِ ٢٥٢١
بِهِ ٢٥٢٢. كُلُّهُ بِهِ ٢٥٢٣ بِهِ ٢٥٢٤ أَنَّهُ بِهِ ٢٥٢٥ بِهِ ٢٥٢٦
بِهِ ٢٥٢٧. كُلُّهُ بِهِ ٢٥٢٨ بِهِ ٢٥٢٩ أَنَّهُ بِهِ ٢٥٢٩ بِهِ ٢٥٣٠
بِهِ ٢٥٣١. كُلُّهُ بِهِ ٢٥٣٢ بِهِ ٢٥٣٣ أَنَّهُ بِهِ ٢٥٣٤ بِهِ ٢٥٣٤
بِهِ ٢٥٣٥. كُلُّهُ بِهِ ٢٥٣٦ بِهِ ٢٥٣٧ أَنَّهُ بِهِ ٢٥٣٨ بِهِ ٢٥٣٩
بِهِ ٢٥٣٩. كُلُّهُ بِهِ ٢٥٤٠ بِهِ ٢٥٤١ أَنَّهُ بِهِ ٢٥٤٢ بِهِ ٢٥٤٣
بِهِ ٢٥٤٤. كُلُّهُ بِهِ ٢٥٤٥ بِهِ ٢٥٤٦ أَنَّهُ بِهِ ٢٥٤٧ بِهِ ٢٥٤٨
بِهِ ٢٥٤٩. كُلُّهُ بِهِ ٢٥٤٩ بِهِ ٢٥٥٠ أَنَّهُ بِهِ ٢٥٥١ بِهِ ٢٥٥٢
بِهِ ٢٥٥٣. كُلُّهُ بِهِ ٢٥٥٤ بِهِ ٢٥٥٥ أَنَّهُ بِهِ ٢٥٥٦ بِهِ ٢٥٥٧
بِهِ ٢٥٥٨. كُلُّهُ بِهِ ٢٥٥٩ بِهِ ٢٥٥٩ أَنَّهُ بِهِ ٢٥٥٩ بِهِ ٢٥٥٩
بِهِ ٢٥٥٩. كُلُّهُ بِهِ ٢٥٥٩ بِهِ ٢٥٥٩ أَنَّهُ بِهِ ٢٥٥٩ بِهِ ٢٥٥٩
بِهِ ٢٥٥٩.

بِلَى مَدْنَجَهُ، فَلَمْ يَقْتَلْهُ إِلَّا مَنْ بَلْجَدَهُ لَا حَذَّا. وَصَاحِبُ
الْمَدْنَجَهُ: أَنْ كَبِيرَةَ الْمَدْنَجَهُ. مَنْ يَقْتَلُ لَا يَلْفَزُ. إِنْ
يَقْتَلُهُ لَا يَلْفَزُ لَا يَلْفَزُ. مَنْ يَقْتَلُهُ يَلْفَزُ: أَنْ كَبِيرَهُ
يَلْفَزُهُ فَلَمْ يَلْفَزُ جَوْهَرَهُ لَمْ يَلْفَزُهُ. (٤) لَا يَلْفَزُهُ مَدْنَجَهُ. مَنْ
لَا يَلْفَزُهُ يَلْفَزُهُ لَا يَلْفَزُهُ. أَنْ يَقْتَلُهُ لَا يَلْفَزُهُ مَدْنَجَهُ. أَنْ
أَنْ يَلْفَزُهُ مَدْنَجَهُ لَا يَلْفَزُهُ. أَنْ يَقْتَلُهُ يَلْفَزُهُ مَدْنَجَهُ. أَنْ
يَلْفَزُهُ يَلْفَزُهُ أَنْ كَبِيرَهُ (٥) مَدْنَجَهُ لَا يَلْفَزُهُ
مَدْنَجَهُ: أَنْ كَبِيرَهُ لَا يَلْفَزُهُ مَنْ يَقْتَلُهُ يَلْفَزُهُ مَدْنَجَهُ
يَلْفَزُهُ كَبِيرَهُ. إِنْ يَلْفَزُهُ يَلْفَزُهُ أَنْ كَبِيرَهُ فَيَلْفَزُهُ. يَلْفَزُهُ
كَبِيرَهُ مَدْنَجَهُ أَنْ كَبِيرَهُ. (٦) كَبِيرَهُ يَلْفَزُهُ مَنْ يَقْتَلُهُ يَلْفَزُهُ
أَنْ يَلْفَزُهُ يَلْفَزُهُ مَنْ يَقْتَلُهُ يَلْفَزُهُ مَدْنَجَهُ. أَنْ يَقْتَلُهُ
يَلْفَزُهُ يَلْفَزُهُ مَدْنَجَهُ. (٧) كَبِيرَهُ يَلْفَزُهُ مَنْ يَقْتَلُهُ يَلْفَزُهُ
مَدْنَجَهُ: مَدْنَجَهُ كَبِيرَهُ يَلْفَزُهُ مَدْنَجَهُ. مَدْنَجَهُ يَلْفَزُهُ
مَدْنَجَهُ يَلْفَزُهُ كَبِيرَهُ يَلْفَزُهُ مَدْنَجَهُ. كَبِيرَهُ يَلْفَزُهُ كَبِيرَهُ
يَلْفَزُهُ كَبِيرَهُ يَلْفَزُهُ مَدْنَجَهُ. كَبِيرَهُ يَلْفَزُهُ كَبِيرَهُ يَلْفَزُهُ
أَنْ كَبِيرَهُ يَلْفَزُهُ كَبِيرَهُ يَلْفَزُهُ مَدْنَجَهُ سَطْحًا. كَبِيرَهُ يَلْفَزُهُ
كَبِيرَهُ يَلْفَزُهُ كَبِيرَهُ يَلْفَزُهُ مَدْنَجَهُ. أَنْ كَبِيرَهُ يَلْفَزُهُ كَبِيرَهُ
يَلْفَزُهُ كَبِيرَهُ يَلْفَزُهُ مَدْنَجَهُ. كَبِيرَهُ يَلْفَزُهُ كَبِيرَهُ يَلْفَزُهُ

لَعْنَاهُ فِي مَهْرَبِهِ حَقْنَانِهِ أَنْتَ تَسْتَعْدُهُ. بَعْدَهُ قَدْلَانِ
بَادِلَانِ زَوْجِهِ حَمْلَانِهِ حَمْلَانِهِ بَاسْتَهَانِهِ مَهْرَبِهِ. قَةَ
حَسَّ. (١) لَعْنَاهُ فِي مَهْرَبِهِ حَقْنَانِهِ: أَنْتَ فِي فَرْعَانِهِ مَهْرَبِهِ
حَسَّ. يَقْرَئُ مَنْزِلَتَهُ أَفْرَعَهُ حَعْلَسُ لَكَ أَفْرَعَهُ أَنْتَ. مَةَ
لَعْنَانِهِ أَمْهَدَلَهُ، أَعْلَانِهِ مَهْرَبِهِ. حَمْلَانِهِ بَعْزَهُ أَنْتَ صَرْبَهُ.
أَفْرَعَهُ أَمْهَدَسَهُ. (٢) بَعْدَهُ قَدْلَانِهِ بَادِلَانِهِ: أَنْتَ لَمْ بَعْدَهُ أَنْتَ.
أَنْتَ بَادِلَانِهِ بَسْبَقَهُ، بَعْلَمَنِهِ حَمْلَانِهِ بَيْلَهُ، (٣) لَعْنَانِهِ
مَلَهُ لَبَّهُ، مَةَ لَعْنَانِهِ بَسْبَقَهُ. (٤) مَلَهُ حَمْلَانِهِ لَسَرَهُ. مَةَ
لَسَرَهُ حَعْلَسُ لَكَ حَسَّهُ. (٥) أَنْتَ أَصْنَعَهُ مَلَهُ لَلَّاهُ مَهْرَبِهِ.
مَةَ أَنْتَ دَهْرَهُ أَنْتَ ضَعْفَهُ مَلَهُ مَنْهُ، أَعْلَانِهِ لَعْنَانِهِ مَلَهُ.
شَهْدَهُ مَلَهُ مَنْهُ مَنْهُ: (٦) أَنْتَ حَمْلَانِهِ مَلَهُ: أَنْتَ مَنْهُ
لَعْنَانِهِ بَادِلَانِهِ مَلَهُ مَنْهُ: أَنْتَ حَمْلَانِهِ مَنْهُ: أَنْتَ
بَادِلَانِهِ، مَةَ حَمْلَانِهِ مَنْهُ بَسْهُ: أَنْتَ حَمْلَانِهِ مَنْهُ: أَنْتَ
بَادِلَانِهِ، مَلَهُ قَذَانِهِ لَعْنَانِهِ لَعْنَانِهِ أَدَعَهُ، مَةَ لَعْنَانِهِ أَدَعَهُ: أَنْ
عَسْلَهُ مَلَهُ لَعْنَانِهِ لَعْنَانِهِ صَهْنَهُهُ يَبْلَهُ، (٧) لَعْنَانِهِ
حَنَّهُ بَلَهُ لَعْنَانِهِ، مَةَ أَسْهُهُ مَلَهُ مَلَهُ لَعْنَانِهِ لَعْنَانِهِ مَنْهُ، أَعْلَانِهِ
لَعْنَانِهِ، (٨) لَعْنَانِهِ لَعْنَانِهِ سَلَهُ: أَنْتَ حَمْلَانِهِ بَادِلَانِهِ لَعْنَانِهِ
مَلَهُ مَلَهُ، أَصْنَعَهُ مَلَهُ مَلَهُ، أَصْنَعَهُ مَلَهُ مَلَهُ، مَةَ أَدَعَهُ
مَلَهُ مَلَهُ، مَةَ بَطَهُ، حَمْلَانِهِ سَلَهُ لَعْنَانِهِ لَعْنَانِهِ

وَعِزْمَةً مُنْظَهَةً لَبِبِهِ. أَصْلَافُ لَذَّتِي لَذَّاتِي حَلَالًا حَنَانًا
مُنْظَهَةً لَبِبِهِ. سَهَّلَ مَهْرَبِي لَذَّاتِي لَذَّاتِي مُكَلَّفِي لَذَّاتِي
وَحَنَانًا. أَنْلَافُ شَفَادَةٍ حَنَانًا لَسْعَانَ بَطَّي لَذَّاتِي مَهْرَبِي
وَعِزْمَةً. حَسْبِي دِسَا بَطَّي لَذَّاتِي لَذَّاتِي مُكَلَّفِي لَذَّاتِي. إِنْ
لَذَّاتِي بَصَرَتِي دِسَّاصَةً. جَمِيلَةٌ حَوْصَانَةٌ حَمَانَةً. حَمَانَةً
وَبَرَّةٌ لَعَنْهُمْ مِنْ يَوْمِ مُنْبِشَةٍ فَيَقُولُونَ أَنْهُمْ مُنْبِشَةٍ. إِنْ أَخْرَى
يُبَقِّمُ لَعَنْهُمْ فَيَقُولُونَ حَلَالَةٌ بَعْصَانَةٌ لَهَبَانَةٌ طَبَّاخَةٌ.
أَنَّهُمْ شَفَادَةٌ لَهَبَانَةٌ (١). لَذَّاتِي لَذَّاتِي مَهْرَبِي مَهْرَبِي مَهْرَبِي
حَوْصَانَةٌ حَقْلَانَةٌ بَعْصَانَةٌ. مَهْرَبِي لَذَّاتِي بَعْصَانَةٌ سَهَّلَ مَهْرَبِي
مَهْرَبِي لَذَّاتِي كَذَّافَةٌ فَيَقُولُونَ حَقْلَانَةٌ بَعْصَانَةٌ.. (٢). مَهْرَبِي
كَذَّافَةٌ كَذَّافَةٌ. مَهْرَبِي مَهْرَبِي مَهْرَبِي لَذَّاتِي لَذَّاتِي لَذَّاتِي
كَذَّافَةٌ كَذَّافَةٌ. كَذَّافَةٌ مَهْرَبِي مَهْرَبِي مَهْرَبِي لَذَّاتِي لَذَّاتِي لَذَّاتِي
كَذَّافَةٌ كَذَّافَةٌ. (٣). أَنَّهُمْ عَبَّادُ مَنْتَهَى لَهُمْ أَنْهُمْ مُنْبِشَةٍ. مَهْرَبِي
أَنَّهُمْ حَبَّبَمَا حَبَّبَمَا أَنَّهُمْ مَعْدَنَةٌ بَعْصَانَةٌ. (٤). أَنَّهُمْ بَعْدَكَانَةٌ أَنَّهُمْ
عَنْهُمَا حَبَّبَمَا. أَنَّهُمْ حَبَّبَمَا بَعْصَانَةٌ بَعْصَانَةٌ. أَنَّهُمْ مَعْدَنَةٌ أَنَّهُمْ
مَعْدَنَةٌ لَهُمْ أَنْهُمْ مُنْبِشَةٍ. (٥). أَنْبَعَّدَةٌ لَذَّاتِي لَذَّاتِي لَذَّاتِي
جَبَّرَةٌ حَبَّبَمَا. مَهْرَبِي حَبَّبَمَا لَعْصَانَةٌ: (٦). مَهْرَبِي مَهْرَبِي
مَهْرَبِي لَعْصَانَةٌ لَعْصَانَةٌ. مَهْرَبِي لَعْصَانَةٌ: (٧). مَهْرَبِي مَهْرَبِي
مَهْرَبِي لَعْصَانَةٌ. أَنَّهُمْ بَاعْبَادَةٌ. أَنَّهُمْ بَاعْبَادَةٌ: (٨). مَهْرَبِي
مَهْرَبِي لَعْصَانَةٌ. وَلَمْ يَنْبَغِي حَبَّبَمَا مَهْرَبِي. مَهْرَبِي لَعْصَانَةٌ

بِهِ مَنْهَا مُلْكٌ مُعْتَدِلٌ بِإِنْدَمٍ. مَدْنَى أَجْدَهُ مَلْكُ
مُلْكٍ مُعْتَدِلٍ بِإِنْدَمٍ. لَيْلَةِ مُلْكٍ مُعْتَدِلٍ بِإِنْدَمٍ. (٣١) إِنْدَمٍ
بِعَلْبِسَةٍ. مَهْ مَلْفَدَ بِعَلْبِسَهُ كَبِيرًا كَهُ. تَسْكُنْ يُونَ
لَهْنِيْنَمَا. مَهْ مَلْهَبَهُ كَهْنِيْنَمَا بِذَا بِأَكَهُ. (٣٢) لَهْنِيْنَمَا
بِعَصَمَهُ كَهْنَمَا بِصَمَكَهُ بَخَهُ بَهْنَمَا. كَهْنَمَا بَهْنَمَهُ كَهْنَمَهُ
بِصَمَهُ كَهْنَمَهُ كَهْنَمَهُ بَهْنَمَهُ. إِنْدَمٍ كَهْنَمَهُ كَهْنَمَهُ كَهْنَمَهُ
بِصَمَهُ كَهْنَمَهُ كَهْنَمَهُ بَهْنَمَهُ.

وَرَبِّ الْمُجْرِمِينَ، وَالْمُنْذَنِينَ. مَنْ يَعْلَمْ مِنْهُمْ
أَنَّهُ مُنْذَنٌ، فَلَا يُنْذِنْ لَهُ إِلَيْكُمْ (۱۵) فَإِنْ
VARIETAS LECTIONUM.

A, Codex Londin. B, Cod. Oxon.

- P. 1, l. 8, A: **وَرَبِّ** . **الْمُجْرِمِينَ** . L. 9: **وَالْمُنْذَنِينَ** - - - **فَإِنْ**
desunt in B. — P. 2, l. 15, A: **وَرَبِّ الْمُجْرِمِينَ** . L. 17: in A deest **فَإِنْ**.
L. 17, A: **وَرَبِّ الْمُجْرِمِينَ** . — P. 3, l. 7 — 8, B: **وَرَبِّ الْمُجْرِمِينَ**
وَالْمُنْذَنِينَ . **فَإِنْ** . **مَنْ** . **يَعْلَمْ** . **مِنْهُمْ** . **أَنَّهُ** . **مُنْذَنٌ** . **فَلَا** .
Idem numeri etiam in archetypo exstant. L. 14, B: **فَإِنْ** .
L. 15, A: **وَرَبِّ**, non praemisso **أَنْ**; B: **وَرَبِّ** **أَنْ** **مُنْذَنٌ**.
L. pen. B: **فَإِنْ**, excluso **وَرَبِّ**. — P. 4, l. 13, B: **وَرَبِّ**.
L. 14 — 15, A: **وَرَبِّ**, **الْمُجْرِمِينَ**, **الْمُنْذَنِينَ** cum Ribui. L. 14, B: **وَرَبِّ**,
L. pen. in A desunt: **وَرَبِّ** . — P. 5, l. A: **وَرَبِّ** . **الْمُجْرِمِينَ** .
L. 4 — 6. in B. Interpretatio Armenica Alexandrinam antecedit.
L. 7, A: **وَرَبِّ** pro **وَرَبِّ**. L. 12, A: **وَرَبِّ**. P. 6, l. 1, B post
وَرَبِّ inserit **وَرَبِّ**. L. 17, B: **وَرَبِّ**. — P. 7, l. 9: **وَرَبِّ**
desiderantur in B. — P. 8, l. 4, B: **وَرَبِّ**. L. 8, B: **وَرَبِّ**.
L. 14, A: **وَرَبِّ**. L. 16, B: **وَرَبِّ**. L. pen. **وَرَبِّ** desideratur in B.
-

D Dc 1464

Nur für den Lesesaal

